

opad til de nærmeste Hundreder af Rigsdaler, og dog medføre de en Meerudgift for Statskassen af ca. 40,000 Rd. Dette Resultat forekommer mig ikke at være trosteligt, og jeg kan ikke troe, at det Udvalg, der efter forskellige Medlemmers Udtalelser sandsynligvis vil blive nedsat angaaende denne Sag, vil billige en saadan Forhøielse af Udgifterne.

Ville: Der var hoist mærkelige Misforstaaelser i det Foredrag, vi nys hørte; navnlig forekom det mig, at det ærede Medlem, som hengav sig til en saa lang Udvikling af det Forhold, hvori for Fremtiden de kongelige Embeder og Pensioner ville komme til hinanden, oversprang det for hans hele Betragtning dog overordentlig væsentlige Punkt, at om end de samme Stillinger for Fremtiden maatte naaes i samme Alder som hidtil, vil det Antal Aar, herefter Pensionen beregnes, efter den nye Lov blive langt mindre end efter den tidligere. Men jeg skal modstaae Fristelsen til at gaae videre ind paa enten denne eller de andre Betragtninger, der ere fremkomne idag, for væsentlig kun at holde mig til et enkelt Punkt. Ogsaa jeg har haft den Ære og Ledselse to Gange at sidde i det Udvalg, som har forhandlet om hele denne Række af Rønningsloven, og jeg tør derfor tro, at ogsaa jeg har nogen Erfaring at bringe med til Bedømmelsen af det Spørgsmaal, hvad der har været Grunden til, at disse Love saalænge have staaet hen uden at finde deres Afgjørelse, og hvilke Midler man bør gribe til, for denne Gang at naae et hurtigere og heldigere Resultat. Jeg kan ikke ganske være enig i, hvad det ærede Medlem for Thisted Amts A. de Valgkreds (Schjorring) fremkom med i Begyndelsen af Mødet. Det ærede Medlem, der i eet Aar har været Medlem af Udvalget, har sikkert Ret i nogle af sine Betragtninger, men ikke i alle; og skjøndt det nærmest maa være Finansministerens egen Sag at forsvare sig, hvor han angribes, skal jeg dog som forhenværende Medlem af Udvalget sige, at jeg finder det fuldstændig i sin Orden, at Ministeren ved Forelæggelsen af Lovforslaget iaar vel har taget Hensyn til de Tilfælde, hvor et tidligere Folkething har givet

en Afstemning, men derimod ikke har taget Hensyn til, hvad der kun forelaa i Form af foreløbige eller noget videre fremskredne Betænkninger fra det nedsatte Udvalg. Havde han gjort det, vilde det have bragt Sagen ind paa en Glibebane, hvor Sagen i Virkeligheden vilde have vidst, hvad der var Regjeringens, hvad der var Thingets, hvad der var Udvalgets sande Mening. Sagen ligger langt klarere og tydeligere for os, naar Finansministeren paany fremlægger et saadant Lovforslag i den samme Skikkelse som tidligere, og naar Rigsdagstidenden har opbevaret eller det eventuelle Udvalg kan faae udleveret det Arbejde, som tidligere er blevet præsteret, og saa selv kan dømme. Thi en nyvalgt Forsamling som denne vil efter al Sandsynlighed give det Udvalg, den nedsetter, en ganske anden Sammensætning, end det tidligere havde — jeg haaber det ialfald sikkert for mit Bedkommende — saa det er hoist rimeligt, at nye Anskuelser og Principer ville gjøre sig gjældende, og Ministeren vilde være gaaet Peer Gantes Vej ved iaar at imødefomne Anskuelser, der bleve udtalte i Udvalget ifjor, men som maafee slet ikke finde nogen Gjengang i Udvalget iaar. Den Grund, som forekommer mig at være den væsentligste til, at disse Sager, skjøndt de gjentagne Gange have været behandlede og tilvise behandlede med rundelig Anvendelse af haade Tid og Flid, uden at have ført til noget Resultat — Hovedgrunden dertil er efter min Mening hidtil ikke bleven berørt. Jeg skal vogte mig for at komme ind paa Tanken om en parlamentarisk Commission og den Opfattelse, der laa til Grund for dette Forslangende. Jeg troer vel, at det er en meget stærk Fordring for Medlemmer af den lovgivende Forsamling at stille til Regjeringen, at den skal indvie dem i Kundskab til Statens hele administrative Maskineri. Det er ikke Noget, som Regjeringen kan lære en Forsamling. Det er Noget, vi deels maae søge at erhverve ad egen Vej, endog forinden vi komme ind i denne Forsamling, deels maae søge, alt som Opgaven stiller sig paa enkelte Punkter, at tilegne os efter den Afgang til Kundskab, som staaer aaben for Enhver i dette Land, og til hvilke een meget